

Universita Pardubice

Fakulta ekonomicko – správní

**Komparace administrativních aspektů podání přiznání
k dani z příjmů fyzických osob: Česká republika-Německo**

Štěpánka Hrubá

Bakalářská práce

2009

Univerzita Pardubice
Fakulta ekonomicko-správní
Ústav ekonomiky a managementu
Akademický rok: 2008/2009

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Štěpánka HRUBÁ**
Studijní program: **B6202 Hospodářská politika a správa**
Studijní obor: **Ekonomika a celní správa**

Název tématu: **Komparace administrativních aspektů podávání přiznání k dani z příjmů fyzických osob: Česká republika-Německo**

Z á s a d y p r o v y p r a c o v á n í :

1. Úvod
2. Daň z příjmů fyzických osob v ČR a SRN
3. Výdaje na dosažení, zajištění a udržení příjmů v ČR a SRN
4. Základ daně pro výpočet daňové povinnosti v ČR a SRN
5. Povinnost podání daňového přiznání v ČR a SRN
6. Závěr
7. Použitá literatura

Rozsah grafických prací: -
Rozsah pracovní zprávy: cca 30 stran
Forma zpracování bakalářské práce: tištěná/elektronická

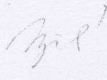
Seznam odborné literatury:

Klabík, P.: Zákon o daních z příjmů, (9.doplněné vydání). Praha : EU-ROUNION Praha 2005. ISBN 80-7317-040-X
Huwig, J.: Einkommensteuer. Pleban : Merzinger Verlag 2006. ISBN 978-3-88968-235-2
Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů
Časopis Daně a finance. LexisNexis CZ. ISSN 1801-6006
Stránky Ministerstva financí on-line, www.mfcr.cz
Stránky Statistického úřadu on-line, www.czso.cz
Stránky Bundesamtu SRN on-line, www.steuerliches-info-center.de
Stránky Arbeitsamtu SRN on-line, www.arbeitskammer.de

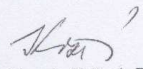
Vedoucí bakalářské práce: doc. Ing. Jan Pavel, Ph.D.
Ústav ekonomiky a managementu

Datum zadání bakalářské práce: 27. ledna 2009

Termín odevzdání bakalářské práce: 1. května 2009

doc. Ing. Renáta Myšková, Ph.D.
děkanka

L.S.

Ing. Marcela Kožená, Ph.D.
vedoucí ústavu

V Pardubicích dne 27. ledna 2009

Prohlašuji:

Tuto práci jsem vypracoval samostatně. Veškeré literární prameny a informace, které jsem v práci využil, jsou uvedeny v seznamu použité literatury.

Byl jsem seznámen s tím, že se na moji práci vztahují práva a povinnosti vyplývající ze zákona č. 121/2000 Sb., autorský zákon, zejména se skutečností, že Univerzita Pardubice má právo na uzavření licenční smlouvy o užití této práce jako školního díla podle § 60 odst. 1 autorského zákona, a s tím, že pokud dojde k užití této práce mnou nebo bude poskytnuta licence o užití jinému subjektu, je Univerzita Pardubice oprávněna ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které na vytvoření díla vynaložila, a to podle okolností až do jejich skutečné výše.

Souhlasím s prezenčním zpřístupněním své práce v Univerzitní knihovně.

V Pardubicích dne 30. 4. 2009

Štěpánka Hrubá

Zde bych chtěla poděkovat doc.Ing.Janu Pavlovi, Ph.D., vedoucímu mé bakalářské práce za poskytnutou pomoc, za podmětne rady a připomínky, které přispěly k úspěšnému dokončení mé bakalářské práce.

V Pardubicích dne 30. 4. 2009

Štěpánka Hrubá

Souhrn

Bakalářská práce popisuje daň z příjmů fyzických osob v České republice a v Německé spolkové republice. Práce je zaměřena na porovnání jednotlivých druhů příjmů fyzických osob a výdajů s těmito příjmy spojenými. Závěr práce je zaměřen na zhodnocení systému daně z příjmů v obou zemích.

Klíčová slova

daň z příjmu fyzických osob, příjem, odpisy, podnikání, živnost

Title:

**Comparison of Administrative Aspects in Income Tax Return Feeding:
Czech Republic – Germany**

Summary:

Bachelor work is describing natural person income tax in the Czech republic and in Germany. This work surveys on comparison of particular kinds of natural person incomes and expenses with those incomes connected. Conclusion of my work is dealing with analysis of system of natural person income tax in both countries.

Keywords::

Natural person income tax, income, taxes depreciation, business, trading

Obsah

1. **Úvod**
2. **Daň z příjmů fyzických osob v ČR a SRN**
 - 2.1 Poplatník daně z příjmů - fyzická osoba
 - 2.2 Předmět daně z příjmů fyzických osob v České republice
 - 2.3 Předmět daně z příjmů fyzických osob v České republice
 - 2.4 Shrnutí
3. **Výdaje na dosažení, zajištění a udržení příjmů v ČR a SRN**
 - 3.1 Výdaje na dosažení, zajištění a udržení příjmů v ČR
 - 3.2 Výdaje na dosažení, zajištění a udržení příjmů SRN
 - 3.3 Shrnutí
4. **Základ daně pro výpočet daňové povinnosti v ČR a SRN**
 - 4.1.1 Příjmy ze závislé činnosti a funkční požitky v České republice
 - 4.1.2 Příjmy z nesamostatné činnosti / příjmy ze závislé činnosti v SRN
 - 4.1.3 Shrnutí
 - 4.2.1 Příjmy z podnikání a jiné samostatně výdělečné činnosti, příjmy z pronájmů v ČR
 - 4.2.2 Příjmy z podnikání v SRN
 - 4.3.1 Příjmy z kapitálového majetku, z pronájmu a ostatní příjmy v ČR
 - 4.3.2 Příjmy z kapitálového majetku, z pronájmu a ostatní příjmy v SRN
 - 4.3.3 Shrnutí
5. **Povinnost podání daňového přiznání v ČR a SRN**
 - 5.1 Povinnost podání daňového přiznání v ČR
 - 5.2 Povinnost podání daňového přiznání v SRN
 - 5.3 Shrnutí
6. **Závěr**

1. Úvod

Daň z příjmů fyzických osob se dotýká každý rok skoro každého z nás. Ať už máme příjmy ze závislé činnosti, kdy za nás může udělat za určitých podmínek daňové přiznání náš zaměstnavatel, nebo si ho uděláme sami, máme-li příjmy z dalších činností, a splňujeme podmínky povinnost podávat si daňové přiznání. Není tomu tak jen v České republice, ale tyto pravidla platí i v sousedním Německu.

Cílem mé práce bylo analýzou a porovnáním zákonů o dani z příjmů v jednotlivých zemích postihnout rozdíly a podobnosti v jednotlivých oddílech daných zákonů. K práci jsem použila hlavně podklady finančního úřadu Bavorské spolkové republiky, úplné znění zákona č.586/1992 Sb., dále úplné znění zákona "Einkommensteuergesetz in der Fassung der Bekanntmachung vom 19. Oktober 2002 (BGBl. I S. 4210; 2003 I S. 179) v Německu.

V první kapitole jsou shrnuty hlavní body týkající se daně z příjmů fyzických osob v České republice a Německu. V druhé až čtvrté kapitole jsem se věnovala příjmům a výdajům v jednotlivých zemích a shrnutím jednotlivých rozdílů popřípadě podobností. Závěrem jsem se věnovala analýze a shrnutím daně z příjmů fyzických osob v obou zemích a dle vlastního názoru vyjádřila doporučení, která si myslím, že by byla vhodná pro daňový systém v České republice.

2. Daň z příjmů fyzických osob v ČR a SRN

2.1. Poplatník daně z příjmů - fyzická osoba

Jedna z daní, která se týká výdělečně činných obyvatel, je daň z příjmů fyzických osob. V České republice je to zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, zkráceně ZDP, který vstoupil v účinnost 1.1.1993 a od té doby prošel četnými novelizacemi. ¹Novelizace je pozitivní legislativní činnost vedoucí k tomu, že pozdější právní předpis změní určenou část dřívějšího právního předpisu, doplní do existujícího právního předpisu právní normu, jež v něm dosud nebyla, či zruší (deroguje) právní normu obsaženou v existujícím právním předpisu (ale nezruší, nederoguje, právní předpis celý). Cílem novel je zjednodušení, srozumitelnost a jednoznačnost výkladu zákona. Novelty také reagují na vyvíjející se podnikatelské prostředí a snaží se sjednotit legislativu s EU. V Německu je to zákon, tzv. Einkommensteuergesetz , zkráceně EStG, který vstoupil v platnost v říjnu 2002 a byl také několikrát novelizován, naposledy 22.12.2008. V obou zákonech je hned v prvních paragrafech stanoveno, kdo zákonu podléhá. Nejedná se pouze o občany dané země, ale týká se také cizinců, kteří na území jednoho nebo druhého státu působí.

Poplatníkem daně z příjmů fyzických osob jsou fyzické osoby. Fyzickou osobou je každý člověk od narození do smrti podle § 7 Občanského zákoníku. Fyzická osoba může být buď osobou soukromou (nepodnikající) nebo podnikatelským subjektem.

Oba zákony definují poplatníky daně z příjmů a stanoví, kdy je osoba poplatníkem na území příslušného státu. Podle toho rozlišujeme poplatníky na:

- poplatník s plnou (neomezenou daňovou povinností, tj. s celosvětovým příjmem), také označován jako tuzemec neboli daňový rezident
- poplatník s částečnou, omezenou daňovou povinností, také označován jako cizozemec neboli daňový nerezident.

Do skupiny daňových rezidentů patří ty fyzické osoby, poplatníci, kteří mají nejen příjem z činností plynoucích ze zdrojů na území České republiky / Německa, ale také příjmy

1 Pelech P.,Pelc V., Daně z příjmů s komentářem, Olomouc ANAG spol.s r.o.,2006, s.12

plynoucí ze zdrojů v zahraničí (veškeré tyto příjmy podléhají zdanění v tuzemsku). Jsou to ti poplatníci, kteří mají na území České republiky / Německa bydliště nebo se zde obvykle zdržují. Pojem „obvykle se zdržují“ je konkrétně vymezen délkou pobytu na území České republiky na dobu aspoň 183 dnů v jednom kalendářním roce.

Při zdanění příjmů zahraničních osob je třeba přihlížet k mezinárodním smlouvám o zamezení dvojího zdanění, které daňovou povinnost založenou zvláštním zákonem mohou omezit (nikoli však založit), např. zaměstnanec české firmy s bydlištěm (daňovou rezidencí) na Slovensku a s místem výkonu práce v Rakousku ohledně své mzdy vyplácené z České republiky zde nepodléhá zdanění. Jeho zdanění se řídí daňovým zákonodárstvím Slovenska a Rakouska s použitím mezinárodní smlouvy mezi Slovenskem a Rakouskem.²

Základem pro posouzení toho, kde fyzická osoba podléhá zdanění, je skutečnost, kde je fyzická osoba rezidentem. Pokud fyzická osoba trvale žije a má příjmy pouze v tuzemsku, není žádný problém, kde příjmy podléhají zdanění. V ostatních případech je nutné posoudit, ve kterém státě je fyzická osoba rezidentem (poplatníkem daně). Tyto kritéria jsou obvykle určena v článku 4 mezinárodních smluv o zamezení dvojího zdanění.

Těmito kritérii jsou:

- předpokládá se, že osoba má bydliště v tom smluvním státě, ve kterém má stálý byt. Jestliže má stálý byt v obou státech, předpokládá se, že má bydliště v tom smluvním státě, ke kterému má užší osobní a hospodářské vztahy.
- jestliže nemůže být určeno, ke kterému smluvnímu státu má tato osoba užší osobní a hospodářské vztahy, nebo jestliže nemá stálý byt v žádném smluvním státě, předpokládá se, že má bydliště v tom smluvním státě, ve kterém se obvykle zdržuje.³

2.2. Předmět daně z příjmů fyzických osob v České republice

Zákon sice přesně nedefinuje, co se rozumí příjmem, ale ze souvislostí lze dovodit, že se jedná o hrubou mzdu, plat, odměny, dále tržby z podnikání nebo z pronájmu, přijatou částku za prodej nemovitosti apod. Příjem se rozumí nejen částka přijatá v penězích, ale i přijatá

2 Pelech P., Pelc V., Daně z příjmů s komentářem, Olomouc ANAG spol.s r.o.,2006, s.22

3 Sbíрка zákonů č. 18/1984, částka 3, Smlouva mezi ČSSR a SRN o zamezení dvojího zdanění, s 63

nepeněžní plnění. Toto nepeněžní plnění se jako příjem oceňuje podle zákona o oceňování majetku (zákon č.151/1977 Sb.) Příjmy fyzických osob jsou zákonem rozděleny podle hlavních zdrojů do pěti skupin §3 odst.1 písmeno a) až e) , dílčích daňových základů.⁴

- příjmy ze závislé činnosti a funkční požitky (§6)
- příjmy z podnikání a z jiné samostatné výdělečné činnosti (§7)
- příjmy z kapitálového majetku (§8)
- příjmy z pronájmu (§9)
- ostatní příjmy (§10)

Zákon ale přesně definuje příjmy, které nejsou předmětem daně z příjmů. Tyto příjmy jsou taxativně uvedeny v §3 odst. 4. Příjmy, které jsou zde uvedeny jako příjmy, které nepodléhají dani z příjmů, mohou být předmětem daně darovací nebo daně dědické. V obou zákonech, jak v zákoně o dani darovací, tak v zákoně o dani dědické je zakotvena zásada, že příjmy podléhající dani z příjmů včetně příjmů osvobozených od daně z příjmů nemohou být předmětem daně darovací nebo dědické.

Zákon rozděluje příjmy, jež nejsou předmětem daně z příjmů, do tří skupin – příjmy získané „nabytím“ vybraných cenných papírů, majetku, majetkového práva a daru, v druhé skupině jsou příjmy plynoucí z úvěrů a půjček a ve třetí skupině jsou příjmy plynoucí ze změny rozsahu společného jmění manželů.⁵

Zákon také definuje příjmy, které sice spadají pod daň z příjmů, ale jsou od této daně osvobozeny. §4 obsahuje výčet příjmů, které jsou od daně osvobozeny. Tento paragraf osvobozuje hlavně příjmy dosažené prodejem majetku a práv po uplynutí určité doby od jejich nabytí a vychází z předpokladu, že se zde nejedná o pořízení a následný prodej s cílem dosažení zisku. Pokud by tato zákonem stanovená doba nebyla dodržena, nebude tento příjem osvobozen od daně z příjmů a bude se na něj vztahovat zdanění. Majetek, na který se vztahuje osvobození nesmí být obchodním majetkem. Teprve dnem následujícím po dni vyřazení majetku z obchodního majetku začíná běžet lhůta pro případné osvobození příjmu z jeho prodeje. Den vyřazení majetku z obchodního majetku se rozumí den, kdy o něm poplatník přestal účtovat.

4 Pelech P.,Pelc V., Daně z příjmů s komentářem, Olomouc ANAG spol. s r.o.,2006, s.29

5 Pelech P.,Pelc V., Daně z příjmů s komentářem, Olomouc ANAG spol. s r.o.,2006, s.31

2.3. Předmět daně z příjmů fyzických osob v Německu

Tak jako v České republice i v Německu jsou příjmy podléhající dani z příjmů rozděleny zákonem podle hlavních zdrojů do skupin, dílčích daňových základů. Na rozdíl od České republiky jich mají v Německu sedm.

Příjmy jsou rozděleny do následujících sedmi dílčích základů:

- Příjmy ze zemědělství a lesnictví (§§ 13–14a EStG)
- Příjmy ze živnosti (§§ 15–17 EStG)
- Samostatné práce (§ 18 EStG)
- Příjmy z nesamostatné práce/závislé činnosti (§§ 19–19a EStG)
- Příjmy z kapitálu (§ 20 EStG)
- Příjmy z pronájmů a nájmu (§ 21 EStG)
- Ostatní příjmy (§§ 22–23 EStG)

Obdobně jako v České republice, jsou i v německém zákoně definovány v §3 příjmy osvobozené od daně z příjmů. Paragraf má 70 písmen a tak jako v českém zákoně, jsou zde vyjmenovány všechny možnosti osvobození. V německém zákoně o daních z příjmů se jednotlivé body týkají příjmů s přímou souvislostí s výplatami různých dávek, podpor, vyplácené odměny apod. . Tento zákon neřeší příjmy z prodeje, tak jako zákon v České republice. To je nejpodstatnější rozdíl v obou legislativách.

Příklad:

Německý občan, fyzická osoba, si pořídí automobil / motorové vozidlo a z nějakého důvodu se rozhodne automobil / motorové vozidlo prodat. (jedná se o soukromou fyzickou osobu). Fyzická osoba v Německu neřeší otázku, jak dlouho uplynulo od nabytí osobního automobilu. Zde se pouze předpokládá, že se nejedná o prodej za účelem dosažení zisku. V České republice je naopak v zákoně stanovena lhůta pro prodej osobního automobilu/ motorového vozidla v §4 odst. c), kde je uvedeno, že osvobození se nevztahuje na příjmy z prodeje, nepřesáhne-li doba mezi nabytím a prodejem dobu jednoho roku. . V Německu tedy tento příjem nebude podléhat dani z příjmů.

2.4. Shrnutí

Předmětem daně z příjmů fyzických osob v obou zemích jsou skoro stejné příjmy. Liší se rozdělení příjmů do jednotlivých dílčích základů. V České republice jich máme pět, v Německu jich je sedm. Samostatné jsou kapitoly příjmy ze závislé činnosti a funkčních požitků, v Německu zvané příjmy z nesamostatné práce, také příjmy z kapitálu a z nájmu a pronájmů jsou spolu s ostatními příjmy samostatné kapitoly. Rozdíl je pouze v tom, že u nás jsou příjmy dle §7 označovány jako příjmy z podnikání a jiné samostatné výdělečné činnosti, kde jsou zahrnuty jak živnosti, tak příjmy ze zemědělství a lesnictví, tak tzv. samostatné práce. Podstatnější rozdíl v obou zemích je v osvobození příjmů od daně z příjmů z prodeje majetku.

3. Výdaje na dosažení, zajištění a udržení příjmů v ČR a SRN

3.1. Výdaje na dosažení, zajištění a udržení příjmů v ČR

Daňový základ je součtem dílčích daňových základů. Daňový základ je částka, o kterou příjmy plynoucí poplatníkovi ve zdaňovacím období, přesahují výdaje prokazatelně vynaložené na jejich dosažení, zajištění a udržení. V České republice jsou to příjmy podle § 6 až §10 a výdaje na dosažení, zajištění a udržení příjmů. Do těchto výdajů mohou spadat veškeré daňově uznatelné výdaje, jako je nákup materiálu, nákup zboží, nákup hmotného majetku a s majetkem spojené odpisy.

Nebo mají fyzické osoby, které mají příjmy dle § 7 až §10, v České republice možnost místo uplatňování prokazatelných výdajů, uplatňovat paušální výdaje. Ty tvoří určité procento z příjmů. 80 % pro příjmy z podnikání v zemědělství, 60 % pro příjmy z řemeslné živnosti, 50% pro příjmy z jiné než řemeslné živnosti, 40 % pro příjmy z jiného podnikání podle zvláštních předpisů nebo z jiné samostatné výdělečné činnosti (např. osoby sam. výdělečně činné bez živnostenského listu) a 30 % pro příjmy z pronájmu. V takto vypočítaných výdajích jsou zahrnuty veškeré výdaje včetně mezd a odpisů dlouhodobého majetku. K výdajům vypočítaným paušálem se mohly do konce roku 2007 uplatnit navíc ještě výdaje na sociální a zdravotní pojištění, které byly zaplacený během roku 2007 . Od ledna 2008 už toto možné není. Kombinace a uplatňování pro jeden druh příjmů paušální výdaje a pro druhý druh příjmů výdaje podle skutečnosti není možná. Buď paušální výdaje na všechno nebo na nic.

Odpisy v České republice

Dlouhodobý hmotný majetek jsou movité věci, jejichž vstupní hodnota je vyšší než 40.000,-Kč a jejichž provozně-technická funkce delší než jeden rok. Nelze ho dát jednorázově do výdajů, ale je nutné ho postupně odepisovat, protože výdaje na pořízení dlouhodobě hmotného majetku nejsou daňově uznatelnými výdaji. Odpisy jsou dvojího druhu, daňové a účetní.

Účetní odpisy jsou uplatněny podle skutečné doby používání dlouhodobého majetku. Jejich účelem je co nejpřesnější vystihnout míry opotřebení dlouhodobého majetku. V České republice se používají **dvě metody** účetních odpisů:

- podle doby upotřebitelnosti
- podle výkonu

Daňové odpisy na rozdíl od účetních odpisů nevyjadřují skutečné opotřebení majetku. Slouží pouze jako regulace státu daňově uznatelných výdajů – nákladů poplatníka. Zákon o daních z příjmů vymezuje 2 druhy daňových odpisů

- rovnoměrné (lineární)
- zrychlené (degresivní)

Poplatník si může zvolit, jaký druh odepisování bude používat, ale na daném majetku nesmí potom v průběhu odepisování zvolený způsob odepisování měnit. Fyzické osoby – poplatníci využívají často oba způsoby odepisování.

Dalším krokem je správné zařazení majetku od odpisové skupiny, těch máme v České republice celkem šest.

Tabulka č.1 – Odpisové skupiny v ČR

Odpisová skupina	Doba odpisu	Příklady majetku
1	3 roky	ruční mechanizované nářadí a nástroje
2	5 let	motorová vozidla, většina strojového zařízení
3	10 let	trezory , kovové konstrukce, lokomotivy
4	20 let	budovy ze dřeva a plastů
5	30 let	dálnice, silnice, nádrže
6	50 let	administrativní budovy, nákupní centra, muzea

Zdroj: zákon č. 586/1992 Sb., o dani z příjmů, ve znění pozdějších předpisů

Rovnoměrné odpisy jsou v podstatě velice jednoduché. Upravuje je § 31. Sazby odpisu jsou vyjádřeny v procentech a výpočet je založen na vynásobení vstupní ceny majetku a sazby.

Tabulka č.2 – Rovnoměrné odpisy v ČR

Odpisová skupina	Sazba v prvním roce odpisování	Sazba v dalších letech odpisování
1	20	40
2	11	22,25
3	5,5	10,5
4	2,15	5,15
5	1,4	3,4
6	1,02	2,02

Zdroj: zákon č. 586/1992 Sb., o dani z příjmů, ve znění pozdějších předpisů

Zrychlené odpisy jsou o něco složitější. V zákoně jsou uvedeny v § 32, kde jsou uvedeny koeficienty pro výpočet odpisu.

Tabulka č.3 – Zrychlené odpisy v ČR

Odpisová skupina	Koeficient v prvním roce odpisování	Koeficient v dalších letech odpisování
1	3	4
2	5	6
3	10	11
4	20	21
5	30	31
6	50	51

Zdroj: zákon č. 586/1992 Sb., o dani z příjmů, ve znění pozdějších předpisů

§ 32 odstavec 2 nám určuje, jak se odpisy počítají. 1.rok je vstupní cena/k1 pro danou skupinu. 2.a další rok je zůstatková cena/kn-n, kdy $\frac{kn-n}{n}$ je koeficient v dalších letech odepisování a n je počet let, během nichž byl majetek již odepisován.

Příklad:

Firma A koupila majetek, který zařadila do 2.odpisové skupiny. Vstupní cena majetku je 120000 Kč.

1.rok $120000/5 = 24.000\text{Kč}$. - odpis v prvním roce

zůstatková cena je $120000 - 24000 = 96.000\text{Kč}$

2.rok $2 \times 96000 / (6-1) = 38.400\text{Kč}$ – odpis v druhém roce

zůstatková cena je $96000 - 38400 = 57.600\text{ Kč}$

3.rok $2 \times 57.600 / (6-2) = 28.800\text{ Kč}$ – odpis v třetím roce

zůstatková cena je $57.600 - 28.800 = 28.800\text{Kč}$

4.rok $2 \times 28.800 / (6-3) = 19.200\text{ Kč}$ – odpis ve čtvrtém roce

zůstatková cena je $28.800 - 19.200 = 9.600\text{Kč}$

5.rok $2 \times 9.600 / (6-4) = 9600$ zůstatková cena je 0

3.2. Výdaje na dosažení, zajištění a udržení příjmů SRN

Také v Německu se pro daňový základ porovnávají na jedné straně výdaje a na druhé straně příjmy podle části 8. EStG. Na rozdíl od České republiky ale Německo nezná pojem paušální výdaje. To znamená, že fyzické osoby nemají možnost při ročním vyúčtování použít procentuální snížení příjmů. To je asi nejpodstatnější rozdíl. Co se týče prokazatelných výdajů na dosažení, zajištění a udržení příjmů je jejich podstata v obou zemích stejná.

Odpisy v Německu

Odpisy vychází z pořizovacích a výrobních nákladů tak jako v České republice. Pod pojmem pořizovací náklady se rozumí výdaje, které jsou vynaloženy, aby bylo aktivum pořízené a dáno do provozu. K pořizovacím nákladům patří také vedlejší pořizovací náklady. Pod pojmem výrobní náklady je rozuměna hodnota služeb pro výrobu majetku. Je zde také otázka daně z přidané hodnoty, zda je součástí pořizovacích nákladů. Pokud je DPH možno uplatnit, tak není součástí pořizovací ceny. Ale pokud DPH není možné uplatnit, potom i DPH je součástí pořizovací ceny a zvyšuje jeho hodnotu.

Tak jako v České republice jsou i v Německu 2 druhy odpisů, rovnoměrné a degresivní odpisy.

Roční odpis vychází u **rovnoměrných odpisů** z následujícího vzorce:

$$\text{Roční odpis} = \frac{\text{Pořizovací náklady}}{\text{Předběžná délka používání v letech}}$$

Při pořízení majetku během roku se může do odpisu dát jen část ročního odpisu, který odpovídá době od pořízení majetku až do konce roku. (zaokrouhuje se na celé měsíce)

Příklad:

Podnikatel B zdědil 15.6.200X nové auto (předpokládaná doba užívání je 6 let) pro podnikání v hodnotě 21.000 Euro + 3.360 Euro DPH (přihlášení a další náklady s tím spojené jsou již v ceně zahrnuty). DPH je možné uplatnit u finančního úřadu.

Odpisy roku 200X se budou počítat následovně:

Pořizovací náklady 21.000 Euro, z toho 1/6 z hodnoty je 3.500 Euro. Doba, která uplynula od pořízení do konce roku 200X (zaokrouhlená na celé měsíce) je 6 měsíců. Odpis pro rok 200X tedy bude 6/12 z 3.500 Euro = 1.750 Euro.

Tabulka č.4 – Příklad na rovnoměrné odpisy v Německu

Přehled odpisů v jednotlivých letech			
rok odpisu	výpočet odpisu	hodnota odpisu	zůstatková hodnota
200X-1	16 2/3 procent z 21.000 Euro x 6 /12	1.750 Euro	19.250 Euro
200X-2	16 2/3 procent z 21.000 Euro x 6 /12	3.500 Euro	15.750 Euro
200X-3	16 2/3 procent z 21.000 Euro x 6 /12	3.500 Euro	12.250 Euro
200X-4	16 2/3 procent z 21.000 Euro x 6 /12	3.500 Euro	8.750 Euro
200X-5	16 2/3 procent z 21.000 Euro x 6 /12	3.500 Euro	5.250 Euro
200X-6	16 2/3 procent z 21.000 Euro x 6 /12	3.500 Euro	1.750 Euro
200X-7	Zbytek	1.750 Euro	0 Euro

Zdroj : Bayerisches Staatsministerium der Finanzen, Steuertipps für Existenzgründer, Muenchen, 2006, str. 31

Degresivní odpisy jsou podle konstantní procentuální sazby z příslušné účetní hodnoty (zůstatkové hodnoty). Uvedená procentuální sazba může obnášet nejvýše trojnásobek (platí pro majetek pořízený po 31.12.2005 a před 1.1.2008.) lineárních odpisů připadajících v úvahu procentuální sazbou a nesmí překročit 30 procent. Pokud pořídíme majetek během roku, platí stejná pravidla jako u odpisů lineárních.

Co se týče změny způsobu odpisování během odpisujících období, tak povolená je změna z degresivního odpisování k lineárnímu odpisování. Naopak to není přípustné.

Příklad:

Podnikatel C si 2.ledna 200Y pro svou provozovnu pořídil osobní auto. Pořizovací náklady byly 43.200 Euro. Při délce opotřebení v trvání 6 let, se vypočítá lineární odpis roční jako 16 2/3 procent. Pro vyměření degresivního odpisu je trojnásobek (50%), maximálně ale 30 procent zvýšit.

Vývoj odpisů se v tomto případě jeví následovně:

Tabulka č.5 – Příklad na degresivní odpisy v Německu

Přehled odpisů v jednotlivých letech				Hodnota odpisu při změně k linealním odpisům	
rok odpisu	výpočet odpisu	hodnota odpisu	zůstatková hodnota	roční odpis	
200X-1	30 % z 43.200 €	12.960 €	30.240 €		
200X-2	30% z 30.240 €	9.072 €	21.168 €	6.048 €	od 200X-2
200X-3	30% z 21.168 €	6.351 €	14.817 €	5.292 €	od 200X-3
200X-4	30% z 14.817 €	4.446 €	10.371 €	4.939 €	od 200X-4
200X-5	30% z 10.371 €	3.112 €	7.259 €	5.186 €	od 200X-5
200X-6	30 % z 7.259 €	2.178 €	5.081 €	7.259 €	od 200X-6

Zdroj : Bayerisches Staatsministerium der Finanzen, Steuertipps für Existenzgründer, Muenchen, 2006, str. 32

V posledním sloupci je vidět, že od čtvrtého roku ročního odpisu, hodnota odpisu překračuje degresivní hodnotu odpisu. Pokud bude právě v této době změněn způsob odpisování od degresivního k lineálnímu odpisování, může 31.12. 200X-3 existující zůstatková cena ve výši 14.817 Euro ve třech stejných ročních splátkách ve výši 4.939 Euro být odepsán.

Zvláštní odpisy

U malých a středních podniků (hodnota majetku nepřesahuje 204.517 Euro) je pro nové pořízení majetku možnost zvláštního dopisu podle § 7 g EStG , pokud pořízený majetek zůstane minimálně jeden rok v majetku podniku. Znamená to, že první rok je možný odpis majetku z pořizovací ceny až 50% . (v návaznosti na degresivní odpisování) Na druhé straně může být dobré tuto možnost nevyužít. Právě, kdy nově vzniklé podnikání není v prvním roce výnosné, či je ztrátové, je asi lepší odpisy využít v následujících letech, kdy je zisk větší a tím může být odpis zajímavější.

Okamžité odpisování

Toto okamžité odpisování je pro majetek v pořizovací hodnotě, která je velice nízká. Jedná se o majetek, jehož celková cena nepřesáhne hodnotu 410 Euro bez DPH. Takovýto majetek může být dán celý do nákladů popř. výdajů v plné výši.

Příklad:

v roce 200X si podnikatel pořídil stůl v hodnotě 400 Euro + 64 Euro DPH. V roce 200X může podnikatel celou částku 400 Euro dát si do nákladů popř. do výdajů.

Pramen § 6 Odst. 2 EStG.

Šetřivé odpisy pro osoby zakládající existenci

Zvláštní pravidla platí pro osoby zakládající existenci. Pro osoby, které v zakládajícím období, tj. hospodářský rok založení živnosti a 5 následujících let, si vytvořili rezervy platí zvýhodnění. Rezerva se rozpustí až na konci pátého roku na hodnoty následujících let.

- Nejvyšší možná hodnota vytvořené rezervy je 307.000 Euro
- Rezerva nesmí být při rozpuštění v žádném případě zvyšována o úroky.

Kdo je osoba zakládající existenci? Je to fyzická osoba, která během posledních pěti let před hospodářským rokem zahájení činnosti neměla příjem ani z podnikání v lesnictví či zemědělství, ani z volné činnosti či živnosti.

Z této kategorie zvláštních pravidel jsou ale vyjmuty některé činnosti tzv. citlivých odvětví těžebních kapacit podle norem EU. Patří sem podle §7g ods. 7 a 8 EStG například ocelářský průmysl, stavby lodí, automobilový průmysl, průmysl chemických vláken, zemědělský sektor, rybářství, dopravní sektor a doly a těžební průmysl.

Mezi další výdaje, které je možné odečíst od základu daně je jízdné mezi domovem a pracovištěm. V České republice není jízdné, co se týče výdajů či příjmů, nějak zohledněno na daňovém základu. V Německu jsou dána jednotná a přesná pravidla pro jízdy mezi bydlištěm a pracovištěm. Jedná se o výdaje až do výše 4500 Euro za rok. Nezávisle na tom, jaký dopravní prostředek je používán. Při používání vlastního automobilu může být tento limit 4500 Euro překročen. Vzdálenostní paušál činí potom pro každý den, ve kterém je cesta do práce, 0,30Euro pro každý kilometr vzdálenosti mezi domovem a pracovištěm. (od zdaňovacího období 2007 ale teprve od 21.km). Z toho nad rámec skutečných nákladů jsou potom jen odečitatelné, pokud se při tom jedná o náklady za použití veřejných dopravních prostředků (neplatí od zdaňovacího období 2007) nebo pokud se jedná o někoho s postižením (stupeň postižení minimálně 70 nebo mezi 50 a 70 a současně výrazná újma pohybovosti v

silniční dopravě). Používá-li se firemní vozidlo k přesunu mezi domovem a pracovištěm a poplatník není zdravotně postižen, vypočítá se neodečitatelný díl nákladů pro kalendářní měsíc dle následujícího vzorce:

$$\text{neodečitatelný náklad} = \frac{\text{katalogová cena vozidla} \times 0,03 \% \times \text{vzdálenost v km}}{\text{vzdálenost paušál} \times \text{pracovní dny} / \text{měsíce}}$$

Směrodatná je vnitrozemská katalogová cena automobilů v momentě přihlášení včetně nákladů pro zvláštní vybavení i s DPH.

Příklad:

S svým vozem zahrnutým v obchodním majetku jste jezdily v celém roce 2006 (celkem tedy 220 dní) z domu do závodu (jedna cesta 25 km). V době přihlášení měl vůz katalogovou cenu 30.000 Euro včetně DPH.

Následující výdaje nejsou v roce 2006 odpočitatelné

<i>30.000 Euro x 0,03 procent x 25 km x 12 měsíců</i>	<i>= 2.700 Euro</i>
<i><u>odečíst 0,30 Euro x 25 km x 220 dní</u></i>	<i>= 1.650 Euro</i>
<i>neodčitatelná položka</i>	<i>= 1.050 Euro</i>

3.3. Shrnutí

Výdaje hrají v obou zemích důležitou roli. V České republice je také možnost paušálního stanovení výdajů, což německý systém neumožňuje. To si myslím, je výhoda pro spoustu našich poplatníků a myslím, že tento způsob je velice často využíván. Hlavně u drobných podnikatelů. Důležitou složkou jsou v obou zemích odpisy. V obou zemích se jimi zaobírají samostatné paragrafy a jsou si velice podobné. Jak Německo tak Česká republika mají dvojí odpisy a to jak lineární tak zrychlené. V České republice se nedá na rozdíl od Německa během odepisování měnit způsob odepisování, kdežto Německo připouští změnu během odepisování majetku, ale pouze ve směru z degresivního odpisu k lineárnímu. Obě země mají stanovené hranice, kdy je možné majetek zařadit okamžitě do výdajů nebo nákladů, to znamená, že není nutné odepisování. V Německu je snad oproti předpisům v České republice více myšleno na začínající podnikatele, kdy je v Německu zavedena větší škála možností nakládání s výdaji za majetek v prvních letech podnikání a z toho plynoucí větší podpora začínajících podnikatelů. V tom bych viděla ještě prostor pro Českou republiku.

4. Základ daně pro výpočet daňové povinnosti v ČR a SRN

“Základem daně je částka, o kterou příjmy plynoucí poplatníkovi ve zdaňovacím období, za které se pro účely daně z příjmů fyzických osob považuje kalendářní rok, přesahují výdaje prokazatelně vynaložené na jejich dosažení, zajištění a udržení.“⁶ Toto nám říká zákon o daních z příjmů v §5 odst.1. Jak již bylo na začátku řečeno, tak jak v České republice, tak i v Německu se základ daně skládá z dílčích základů daně. Výsledný základ může být kladný nebo záporný. Pokud nastane situace, kdy přesáhly výdaje příjmy, tak základ daně podle § 7 a 9 je záporný, tedy nastala daňová ztráta, sníží se celkový daňový základ o tuto ztrátu. Daňovou ztrátu lze odečíst od daňového základu nejdéle 5 zdaňovacích období následujících bezprostředně po období, za které se daňová ztráta vyměřuje.

Do základu daně se nezahrnují příjmy osvobozené od daně z příjmů. Také se sem nezahrnují příjmy, u kterých se vybírá daň zvláštní sazbou.

4.1.1. Příjmy ze závislé činnosti a funkční požitky v České republice

Patří sem příjmy podle § 6. Jsou to příjmy z pracovně právního poměru, služebního poměru nebo členského poměru či obdobného poměru. Dále sem patří příjmy za práci členů družstev, společníků a jednatelů společností s r.o. a komandistů komanditních společností, odměny členů statutárních orgánů a dalších orgánů právnických osob. Jsou to tedy příjmy zaměstnanců a příjmy jim podobné. Poplatníkem s těmito příjmy ve smyslu tohoto zákona je zde „zaměstnanec“ a plátcem příjmu je zde „zaměstnavatel“. Není vůbec důležité pro tento zákon, jak dlouho je zaměstnanec zaměstnán, tedy jak dlouho je v pracovně právním vztahu a není ani důležitá výše příjmu či zda je zaměstnancem na základě pracovní smlouvy nebo dohodě o pracovní činnosti.

Pro základ daně je použita tzv. super hrubá mzda, nově zavedená od 1.1.2008. Super hrubá mzda je součet hrubé mzdy zaměstnance plus pojistného na sociální a zdravotní pojištění, které je povinen hradit za zaměstnance zaměstnavatel. Ze superhrubé mzdy je odvedeno pojištění (47,5 % z hrubé mzdy) a daň z příjmu od roku 2008 15 % ze superhrubé mzdy. Z

6 Pelech P.,Pelc V., Daně z příjmů s komentářem, Olomouc ANAG spol. s r.o.,2006, s.31

vypočtené daně uplatníme slevu na poplatníka, která činila v roce 2008 částku 2070,- Kč. V případě, že má poplatník děti, uplatní ještě slevu na dítě, která byla v roce 2008 ve výši 890,-Kč na každé vyživované dítě ve společné domácnosti. Pokud by nebylo možno uplatnit celou slevu na dítě, bude k čisté mzdě přičten bonus ve výši neuplatněné slevy.

Do příjmů ze závislé činnosti a funkčních požitků patří také nepeněžní příjmy. Jeden z nepeněžních příjmů řeší odst. 6 , a to je používání firemního motorového vozidla nejen pro firemní, ale také pro soukromé účely. Poskytne-li zaměstnavatel zaměstnanci bezplatně v průběhu kalendářního měsíce jak služebním tak i k soukromým účelům motorové vozidlo, považuje se za příjem zaměstnance částka ve výši 1% z nejvyšší vstupní ceny motorového vozidla a to včetně DPH . Jako příjem musí být zaměstnanci započtena nejméně částka 1000,- Kč.

Příklad

Nájemní smlouva o vozidle byla mezi podnikatelem a zaměstnancem uzavřena dne 28.3.2008. Vstupní cena motorového vozidla nakoupeného z autobazaru činí 85 000 Kč včetně daně z přidané hodnoty.

Jedno procento ze vstupní ceny činí 850 Kč. Zaměstnavatel v souladu s ustanovením § 6 odst. 6 zákona o daních z příjmů ocení nepeněžní příjem zaměstnance částkou 1000 Kč. Do zdanitelné mzdy bude tento příjem zahrnut od započatého kalendářního měsíce, tedy už v měsíci březnu.

To je také velice častý příjem, který nepodléhá dani z příjmů. Další nepeněžní plnění může být používání rekreačního zařízení, zdravotnické a vzdělávací zařízení, tělovýchovná a sportovní zařízení, příspěvky na kulturní a sportovní akce. Jedná-li se o poskytnutí rekreací včetně zájezdů, je u zaměstnance z hodnoty nepeněžního plnění od daně osvobozena pouze částka ve výši maximálně 20.000 Kč za jeden kalendářní rok. Přispívat může zaměstnavatel i na přechodné ubytování, kdy se nejedná o ubytování na služební cestě. Zde je míněno ubytování, které je jiné než místo trvalého pobytu. Příspěvek je maximálně do výše 3.500,- Kč za měsíc.

Příklad:

Zaměstnavatel se sídlem v městě A se domluvil se zaměstnancem, který bydlí v městě B, v pracovní smlouvě o přechodném ubytování v bytě, kde nájem bude platit zaměstnavatel. Celková výše hrazeného nájemného je 6.000,-Kč.

Zaměstnavatel si dá celých 6.000,-Kč do daňových výdajů. Otázkou je, jak to bude s příjmy zaměstnance. U zaměstnance bude částka 3.500,- Kč od daně osvobozena. Částka 6.000-3.5000 = 2.500 Kč bude zdanitelným příjmem zaměstnance.

Zákon stanoví, které příjmy ze závislé činnosti a funkčních požitků nejsou předmětem daně nebo jsou od daně osvobozeny. §6 odst. 7 stanoví, které příjmy se nepovažují za předmět daně. Jedná se o cestovní náhrady poskytované v souvislosti se služební cestou. Při služební cestě do zahraničí se k stravnému může připočítat ještě tzv. kapesné a to až do výše 40% nároku na stravné. Pokud by ale zaměstnavatel poskytl vyšší stravné, než je stanoveno, jednalo by se o příjem, který by se přičetl ke mzdě za účelem zdanění. Další příjem, který se nepovažuje za předmět daně, je hodnota osobních ochranných prostředků, pracovních oděvů a obuvi, mycích a čistících prostředků, dezinfekčních prostředků a nápojů, které jsou upřesněny zvláštním předpisem. Také náhrady za použití vlastních prostředků pro výkon práce nejsou předmětem daně. Nemusí to být jen používání osobního automobilu, což je nejčastější příklad, ale mohou to být i jiné další nástroje a nářadí. Velikost náhrad je také upřesněna ve zvláštním předpisu.

Kromě příjmů, které nejsou předmětem daně, zákon některé příjmy osvobozuje v §6 odst.9. V odstavci jsou uvedeny částky, které např. zaměstnavatel vynaloží na svého zaměstnance na doškolování. V tomto případě se ale nejedná o příjmy, které by sloužily zaměstnanci na zvýšení kvalifikace. Dále je to hodnota stravy, kterou poskytuje zaměstnavatel zaměstnanci ke spotřebě na pracovišti nebo v rámci zajištění závodního stravování zaměstnavatelem pro zaměstnance. Osvobozena je také hodnota poskytnutých nealkoholických nápojů a příspěvku na stravování. Příspěvek na stravování může být buď formou stravenky, nebo přímo dotováním závodního jídla, kdy zaměstnanec se podílí jen částí na ceně jídla, která mu je strhávána většinou ze mzdy. V obou případech se jedná o hodnoty poskytovaných nepeněžních plnění. Peněžní plnění by bylo zdanitelným příjmem.

Také velice často využívají zaměstnavatelé příspěvek na penzijní připojištění, který dávají do inzerátů již při hledání nových zaměstnanců jako benefit firmy.

Naopak zdanitelným příjmem zaměstnance je částka, o kterou zaměstnanec zaplatí zaměstnavateli méně za zboží či službu, než ostatní odběratelé. To bývá často problém zaměstnavatelů, kteří chtějí svým zaměstnancům poskytnout nějakou výhodu a neuvědomují

si, čeho se dopouštějí. V tomto případě by zaměstnavatel musel stejnou slevu poskytnout i ostatním odběratelům.

4.1.2. Příjmy z nesamostatné činnosti / příjmy ze závislé činnosti v SRN

V Německu je nejpočetnější skupina lidí, kteří mají příjmy ze závislé činnosti. Daň je tady odváděna přímo ze mzdy, kdy je zaměstnanci strhnutá zaměstnavatelem a odvedena finančnímu úřadu, tak jako v České republice. Daň z příjmů zde není samostatný druh daně, pouze zvláštní speciální forma výběru daně z příjmů. Daň je zde také odváděna zaměstnavatelem, ale daňový dlužník je stále zaměstnanec. Zaměstnavatel je zde činný v daňovém procesu jako pověřitel finančního úřadu. Další daní, která se odvádí finančnímu úřadu je „Kirchensteuer“. Není povinná, záleží na tom, zda je člověk věřící a je ochoten platit daň náboženskou. V České republice tato daň není známá a neodvádí se ani pokud jsou lidé věřící. V Německu to funguje tak, že člověk, který na počátku roku, kdy si vyzvedává na obci novou Lohnsteuerkarte, vyplní mimo jiné také údaj, ve kterém se hlásí k víře či nikoli, a tím stvrzuje podklad pro odvádění tzv. Kirchensteuer. Je to položka, která odchází kostelům, jejichž sídlo je v místě příslušného finančního úřadu, kde je Kirchensteuer odváděn.

Kirchensteuer – je v jednotlivých spolkových zemích v různé výši. Daň v Bavorsku a Baden-Wuerttembergsku je ve výši 8% dle paragrafu 51a EStG (Einkommensteuer Gesetz – zákon o dani z příjmu, dále jen EStG), v ostatních spolkových zemích je 9% z již vyměřené daně.

Po skončení kalendářního roku obdrží každý zaměstnanec tzv. Lohnsteuerkarte, příloha č. 1, kde je uvedeno, kolik mu bylo zaměstnavatelem strženo na daních. V Německu jsou různé třídy zdanění. Na rozdíl od České republiky, záleží na tom, zda je člověk ženatý, zda má děti a ještě se podle příjmů může rozhodnout, jakou skupinu zdanění se vybere. Skupina, pro kterou se rozhodne se může během roku také měnit. A to podle momentální situace. Lohnsteuerkarte – tzv. daňová karta je doklad, který každý zaměstnanec musí na začátku roku nebo při nástupu do nového zaměstnání předložit zaměstnavateli. Karta ukazuje zaměstnavateli individuální podklady pro zdanění jeho příjmů. Tuto daňovou kartu získá jen občan s trvalým pobytem na území Německa nebo občan, který se obvykle zdržuje na území Německa.

Lohnsteuerkarte vydává úřad, který je místně příslušný bydlišti poplatníka daně. Karta je vydávána zdarma. Aby nedocházelo k pochybnostem, kdo vystaví Lohnsteuerkarte, pokud

došlo ke změně pobytu během roku, tak vydává Lonsteuerkarte ta obec, ve které měl občan 20.září předchozího roku přihlášení k trvalému pobytu.

Doklad je velice důležitý pro zaměstnavatele, protože z něho čerpá údaje pro strhávání různých daní ze mzdy. Jedná se o daň z příjmů, o Kirchensteuer (náboženskou daň) a tzv. Solidaritätszuschlag.

Co se týká tzv. Solidaritätszuschlag, jde o financování , podporu sjednocení Německa. Tuto daň odvádí nejen poplatníci daně z příjmů fyzických osob, ale také všechny právní subjekty - poplatníci daně z příjmů právnických osob. Jedná se o 5,5 % zákonem stanovené srážky. Jen pro informaci, tato daň měla být jen po přechodnou dobu vybírána, bohužel je vybírána dodnes.

Do příjmů se také jako u nás zahrnují nepeněžní příjmy. Jedná se stejně o příjem za používání motorového vozidla jak k firemním tak i soukromým účelům. V Německu se tomu říká tzv. Ein-Prozent-Methode. (jednocentní metoda). Při této jednocentní metodě udává finanční úřad paušálně jednocentní podíl poplatníka z nákupní ceny za každý měsíc, kdy bylo motorové vozidlo používáno i k soukromým účelům. Mimo tuto částku ještě ale 0,03% ceny vozidla za kilometr pro cestu mezi pobytem a pracovním místem. Pokud ale poplatník dokáže pomoci knihy jízd, že firemní vozidlo používá k soukromým účelům jen ve velmi malém objemu, stačí když zdaní pouze tuto část. Tedy jen těch 0,03% ceny vozidla za ujetý kilometr pro soukromé účely. Cena vozidla pro tyto účely, a to nejen nového vozidla ale i jetého, je hodnota vozidla v době jeho pořízení, nebo doporučená cena výrobce v tuzemsku bez přepravních nákladů + cena doplňkového vybavení jako např. rádio, klimatizace a + DPH. Výsledná cena pro určení příjmu je cena vozidla + všechny extra + DPH a z toho procentuálně vypočtená částka.

Příklad

K Vašemu majetku zahrnutého do obchodního majetku patří automobil, který používáte k soukromým účelům. Kupní cena včetně dovybavení a daně byla v době pořízení 24.000 Euro. Náhrada je ročně jak je následně spočítáno:

24.000 Euro x 1 procento za měsíc x 12 měsíců = 2.880 Euro

Také v Německu jsou příjmy, které nejsou předmětem daně. Jedná se například o stravné na služebních cestách. A to jak tuzemských tak zahraničních. Pro tuzemské služební cesty platí následující:

- 0-8 hodin: 6 Euro
- 8-14 hodin: 12 Euro
- 14-24 hodin: 24 Euro
- déle než jeden den na cestách = 36 Euro/den

U zahraničních cest je to stejné jako u nás. Pro každou zemi je individuálně stanovena částka a měna. Jen s tím rozdílem, že Německo nezná pojem stravné a tedy možnost zvýšení příjmů, které nejsou předmětem daně o procentuální částku, tak jako je to možné v České republice.

Další možné příjmy, jsou příjmy osvobozené od daně. Patří sem nealkoholické nápoje, pracovní oděvy, apod. U pracovních oděvů je ještě možnost, pokud si pracovník koupí klasický pracovní oděv sám, tak při konečném ročním zúčtování si může tyto položky odečíst od daňového základu.

V Německu není jednotná daň z příjmů tak jako u nás od roku 2008. V Německu jsou tzv. daňové třídy. Daňových tříd je celkem 6. Značí se římskými číslicemi, Steuerklasse I – Steuerklasse VI. Jednotlivé třídy jsou základem pro výši odváděné daně. Také nám určují situační obraz o rodině, či poplatníkovi.

Daňová třída I – Steuerklasse I

Je to třída pro osamělé, svobodné, rozvedené, trvale spolu nežijící manželé, vdovy/vdovce, kterým od smrti partnera uplynulo dvouleté období.

Daňová třída II – Steuerklasse II

Je pro stejné občany jako v daňové třídě I, jen s tím rozdílem, že jsou samoživiteli. Další podmínkou pro získání této daňové třídy je, že v bytě držitele této třídy není nahlášená další dospělá osoba.

Daňová třída III – Steuerklasse III

Sem spadají vdané a ženatí, žijící ve společné domácnosti, když druhý partner nepobírá žádnou mzdu nebo má zvolenou daňovou třídu V. Daňová třída III je také učená vdovám/vdovcům v prvním roce po dni smrti partnera.

Daňová třída IV - Steuerklasse IV

Je určena sezdáným partnerům, kteří jsou zaměstnaní a mají podobné příjmy. A nejen těm, ale také párům žijícím ve společné domácnosti.

Daňová třída V – Steuerklasse V

připadá v úvahu pro zaměstnance, jehož partner si vybral daňovou třídu III. Tato třída spadá do vyššího zdanění, proto si je vezme většinou partner, který má menší příjem.

Daňová třída IV – Steuerklasse VI

je určena pro druhý a další příjem. Tato daňová třída by se měla použít vždy na ten menší příjem. To znamená, že se tato daňová třída dá označit jako vedlejší, doplňková.

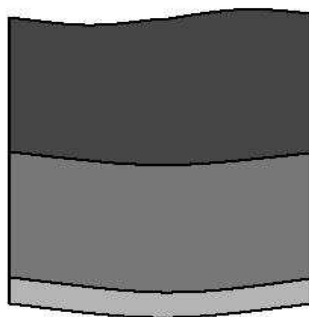
Jak již bylo uvedeno, manželé, dlouhodobě spolu žijící partneři si mohou vybrat ze dvou možností daňových odvodů. Pokud mají podobné příjmy, zvolí si oba partneři daňovou třídu IV a pokud mají rozdílné příjmy, zvolí se ten s vyššími příjmy daňovou skupinu III a ten druhý si nechá vystavit daňovou kartu skupiny V. Toto je uvedeno v paragrafu 38b EStG.

Tak jako u nás existují i v Německu různá zvýhodnění, jako jsou slevy na děti, nezdanitelné částky apod. Tyto zvýhodnění musí být zanesena do daňové karty, pokud by tomu tak nebylo, je možné jako u nás, při ročním zúčtování vše vyúčtovat. V daňové kartě mohou být zohledněny tedy děti. Dále to jsou nezdanitelné částky, paušální částky pro postižené lidi a pozůstalé (vgl.RNr.511)

V Německu je příjem pro zdanění rozdělen do tří částí. Jsou to tzv. Grundfreibetrag, Steuerprogression a Spitzensteuersatz.

Schéma č.1 - Rozdělení příjmu pro zdanění v Německu

- Spitzensteuersatz
- Steuerprogression
- Grundfreibetrag

Zdroj: dp digital products GmbH, Digitalproducts.de [online], 2005,[cit. 2009-03-27]. Text v němčině, dostupný z WWW: <http://www.digitalproducts.de/Steuerprogression.php/>

Grundfreibetrag – nezdanitelná částka

Tabulka č.6 – Přehled vývoje nezdanitelné částky v Německu

Přehled vývoje nezdanitelné částky v Německu					
Od 1.1.2000	Nezdanitelná částka			DM	13.499,--
Od 1.1.2000	Nezdanitelná částka	€	6901,93	DM	13.499,--
Od 1.1.2001	Nezdanitelná částka	€	7205,64	DM	14.093,--
Od 1.1.2002	Nezdanitelná částka	€	7.235,--		
Od 1.1.2004	Nezdanitelná částka	€	7.664,--		
Od 1.1.2009	Nezdanitelná částka	€	7.834,--		

Zdroj: dp digital products GmbH, Digitalproducts.de [online], 2005, [cit. 2009-03-27]. Text v němčině, dostupný z WWW: <http://www.digitalproducts.de/Steuerprogression.php/>

Steuerprogression – daňová progresse

Jakmile je překročeno existenční minimum, je příjem zdaněn v Německu progresivní daní. Ten prošel za poslední roky v Německu vývojem, tak jako nezdanitelné minimum. To nám ukazuje následující tabulka.

Tabulka č.7 – Přehled progresivního zdanění v letech 1998 - 2009 v Německu

Přehled progresivního zdanění v Německu				
Ab 1.1.1998	počáteční sazba	25,90%	konečná sazba	53,00%
Ab 1.1.1999	počáteční sazba	23,90%	konečná sazba	53,00%
Ab 1.1.2000	počáteční sazba	22,90%	konečná sazba	51,00%
Ab 1.1.2001	počáteční sazba	19,90%	konečná sazba	48,50%
Ab 1.1.2004	počáteční sazba	16,00%	konečná sazba	45,00%
Ab 1.1.2005	počáteční sazba	15,00%	konečná sazba	42,00%

Zdroj: dp digital products GmbH, Digitalproducts.de [online], 2005, [cit. 2009-03-27]. Text v němčině, dostupný z WWW: <http://www.digitalproducts.de/Steuerprogression.php/>

Spitzensteuersatz – „vrcholová sazba daně“

Od částky 52152,-€ je v Německu daň lineální.

Tak jako v České republice i v Německu se snižuje základ daně o částku na dítě. Tato částka je od 1.1.2009 ve výši 6.024 € (§ 32 Abs.6 S.1 und 2 EStG) na jedno dítě. Navíc ještě osoba, která si může zvolit daňovou třídu II, je tedy samoživitelka, tak uplatní i částku 1.308 €, o kterou si může snížit základ pro zdanění.

4.1.3. Shrnutí

Příjmy fyzických osob ze závislé činnosti a funkčních požitků jsou v obou zemích z velké části podobné. V České republice je od roku 2008 zavedena lineární daň pro všechny na rozdíl od Německa, kde je daň klouzavě progresivní a teprve od určité částky přechází na lineární daň. V Německé republice je velice obšírně propracován systém, který je zaměřen na rodinný stav osob, takže manželé, vdovci nebo samoživitelé jsou jinak zohledněni, než svobodný člověk, který má největší daňové zatížení. Druhým podstatným rozdílem je daňové zatížení, které poplatník v České republice nezná, a to je Kirchensteuer a Solidaritätszuschlag. Solidaritätszuschlag je výjimečný pravděpodobně v celé EU, protože daň na podporu sjednocení země již nikdo jiný nemá a náboženská daň v České republice není zavedená.

V čem je shoda, tak to jsou většinou příjmy osvobozené od daně z příjmů. Zahraniční stravné, nebo v čem mají naopak oba systémy shodu, je například uvedené používání firemního vozidla pro soukromé účely, kdy v obou případech je stanovena 1 procentní částka z pořizovací ceny vozu, která se rozumí také v obou zemích včetně DPH. A v obou případech se jedná o ostatní příjem. Jinak je systém daňového zatížení v obou zemích v současné době odlišný. Celkově je daňový systém v Německé republice mnohem složitější než v České republice. V Německu je také mnohem složitější se v systému vyznat a proto také v Německu existuje řada soukromých subjektů, kteří za Vás daňové přiznání připraví, jen s tím rozdílem, že v Německu je mnohem častěji tento způsob využíván než v České republice. Domnívám se, že v České republice je mnohem jednodušší si daňové přiznání připravit sám.

4.2.1. Příjmy z podnikání a jiné samostatně výdělečné činnosti, příjmy z pronájmů v ČR

Tato část příjmů spadá do §7 zákona o dani z příjmů. Jsou to příjmy zejména ze zemědělské výroby, lesního a vodního hospodářství, příjmy ze živností a jiného podnikání podle zvláštních předpisů, příjmy společníků veřejných obchodních společností a komplementářů komanditních společností na zisku. Dále to jsou příjmy z jiné samostatné výdělečné činnosti, pokud nepatří do příjmů uvedených v §6, které více specifikuje §7 ods. 2. Jsou to veškeré příjmy jak peněžní tak nepeněžní, které fyzická osoba obdržela z výše uvedených povolání.

Živnosti je první početná skupina, která má příjmy z podnikání. Živnosti máme volné, vázané a řemeslné. K provozování živnosti je potřeba živnostenského oprávnění. Většinou nám stačí ohlášení na živnostenském úřadě a splnit všeobecné podmínky pro získání živnostenského oprávnění. Další skupinou jsou fyzické osoby, které nepotřebují pro výkon svého podnikání živnostenské oprávnění. Sem patří lesní a vodní hospodářství, zemědělská výroba, činnosti autorů, nezávislá povolání, která nejsou živnostmi podle zvláštních předpisů. Jsou to zejména spisovatelé, herci, hudebníci... . Další skupinou, která sem patří, jsou činnosti podle zvláštních předpisů, kde předpokladem je většinou nějaká státní zkouška. Jsou to daňový poradci, soudní exekutoři, makléři, správci konkurzní podstaty, znalci, přírodní léčitelé, tlumočníci, advokáti a další.

Daňovým základem je u příjmů z podnikání a jiné výdělečné činnosti a příjmů z podnikání je příjem ponížený o výdaje na dosažení, zajištění a udržení příjmů.

4.2.2 Příjmy z podnikání v SRN

Další početnou skupinou jsou fyzické osoby, které mají příjmy z podnikání. Zatížení příjmů ze samostatné činnosti je závislé na tom, do jaké skupiny příjmy z podnikání budou spadat a do jaké skupiny bude podnikání zařazeno. Zákon daně z příjmu rozlišuje při samostatných povoláních mezi:

- provozování zemědělské či lesní živnosti
- volnou činností
- provozování živnosti

Zemědělství a lesnictví

Zemědělství a lesnictví je plánovaný způsob užívání přirozených sil země a využití takto získaných výnosů. Do této skupiny patří provozovny zemědělství, lesnictví, vinice, zahradnictví, sady, provozovny zabývající se zeleninou, školky a všechny provozovny, které díky přírodním silám získávají rostliny a části rostlin dle paragrafu 13, 13a EStG.

Volné činnosti

K volným činnostem se řadí samostatně prováděné vědecké, umělecké, spisovatelské, vyučující a výchovné činnosti, tak jako samostatné činnosti, jako jsou například lékaři, advokáti, inženýři, daňový poradci, cvičitelé gymnastiky pro nemocné, novináři, překladatelé a podobná povolání.

Někdy je těžké najít hranici mezi volnou činností a živností, jak například umělecké řemeslo/řemeslník (živnost) a umělecká činnost (volná činnost). Ve sporných případech k ujasnění, do které kategorie ta či ona činnost má být zařazena, je možné využít znaleckou komisi.

Živnosti

Zákon o dani z příjmů vysvětluje, jak doplnění k zemědělské a lesnické činnosti se vztahem k volným činnostem takto: Vše, co není zemědělská či lesnická činnost, či provádění volné činnosti nebo nějaké jiné činnosti, která by se dala zařadit do paragrafu 18 EStG je vše zařazeno jako živnost.

Příklady živností: samostatně prováděná činnost jako řemeslník, maloobchodník, provozovatel velkoobchodu, provozovatel restauračního zařízení, řidič taxíku, investiční poradce, obchodní zástupce, provozovatel penzionu, provozovatel hotelu či campingu.

Rozdíl mezi živností a volnou činností je velice důležitý. A proč tomu tak je? Rozdíl mezi těmito dvěma druhy příjmů má vliv na

- průběh ohlašovacího řízení
- druh a způsob zjišťování zisku
- otázku povinnosti živnostenské daně
- výši daňového zatížení

Tabulka č.8 – Přehled rozdílů mezi živností a volnou činností v Německu

	Živnosti	Volné činnosti
ohlašovací povinnost	na obci, (finanční úřad je informován obcí)	přímo finančnímu úřadu
živnostenská daň	ano, jakmile jsou překročeny nezdánitelné částky	ne
daň z příjmu	tarifní daň z příjmu se sníží o 1,8 násobek zákonem danou daní z živnosti	žádná daňová úleva, protože není žádné zatížení živnostenskou daní
zjišťování zisku	zpravidla porovnáním majetku podniku (balance)	zpravidla na základě příjmového přebytku

Zdroj : Bayerisches Staatsministerium der Finanzen, Steuertipps für Existenzgründer, Muenchen, 2006, str. 15

Ohlašovací povinnost zahájení provozu

Když chce někdo začít s živností, musí to oznámit na obec a to na úředním formuláři (tzv. Abschnitt G-Gewerbe-Anmeldung). V takovém případě je nejlepší se obrátit písemně nebo osobně na příslušnou obec. Tato ohlašovací povinnost je úplně stejná i pro zahájení činnosti v zemědělství či lesním podnikání. Kromě formuláře je zapotřebí dalších dokumentů a podkladů. Jsou to platný občanský průkaz, nebo platný cestovní pas pro ověření osobních údajů. Při zplnomocnění je zapotřebí písemná plná moc a doklady pro ověření totožnosti jak zmocnitele, tak zmocněnce. Finanční úřad je o činnosti okamžitě obcí informován. Po ohlášení obce finančnímu úřadu přijde dotazník z finančního úřadu, ve kterém budou dotazy na všechny data, které se týkají zdanění. Tento formulář se jmenuje Abschnitt G – Fragebogen zur steuerlichen Erfassung. Na základě vyplněných údajů v příloze tohoto formuláře finanční úřad

- přidělí daňové identifikační číslo
- případně stanoví zálohy

právní prameny jsou paragraf 85, 88, 90, 138, 139 AO a paragraf 14 GewO

Pokud se začne s volnou činností, musí se toto během jednoho měsíce sdělit finančnímu úřadu. Příslušný úřad je ten, v jehož působnosti má fyzická osoba trvalý pobyt. V zásadě stačí pouze formální ohlášení. Také v tomto případě předloží finanční úřad formulář k vyplnění, na jehož základě bude mít podklady ke zdanění.

Ohlašovací povinnost platí v případě ukončení podnikání a to opět podle druhu, buď obci nebo v případě volné činnosti finančnímu úřadu.

4.3.1. Příjmy z kapitálového majetku, z pronájmu a ostatní příjmy v ČR

Pokud má fyzická osoba příjmy z podnikání nebo jiné samostatně výdělečné činnosti, tak může mít současně příjmy dle §8, příjmy z kapitálového majetku. Jsou to většinou přijaté úroky z bankovního účtu pro podnikání. Ty se potom uvádějí jako další příjem v daňovém přiznání. Výnosy z vkladů na vkladních knížkách, vkladovém, spořicí či devizovém účtu se neuvádějí do daňového přiznání. Tyto příjmy jsou již zdaněny srážkovou daní, a daní je ten, kdo tyto příjmy vyplácí, nejčastěji banka. Také plnění ze soukromých životních pojištění spadají do příjmů podle §8. Do příjmů z kapitálového majetku nespádají příjmy z prodeje tohoto kapitálového majetku. Příjmy z prodeje kapitálového majetku se zdaňují v rámci ostatních příjmů.

U této skupiny příjmů je možnost ponížení příjmů pro výpočet dílčího daňového základu omezená, ale také se příjmy ponižují o výdaje na dosažení, zajištění a udržení příjmů.

Poslední dvě skupiny jsou příjmy z pronájmů §9 a ostatní příjmy §10. Mezi příjmy z pronájmu patří příjmy z pronájmu nemovitostí (jejich částí) nebo bytů (jejich částí) a příjmy z pronájmu movitých věcí. Je-li však příjem z pronájmu movitých věcí, jedná se o příjem ostatní. I zde jsou základem daně příjmy snížené o výdaje na dosažení, udržení a zajištění příjmů. Pokud nechceme, nebo nemůžeme výdaje prokázat, může poplatník použít 30% paušál z příjmů. V případě že příjmy plynou manželům z bezpodílového vlastnictví, zdaňuje tyto příjmy pouze jeden z manželů.

Do ostatních příjmů patří všechny zdanitelné příjmy, které nelze zařadit do předchozích druhů příjmů a příjmy, které nejsou zdaňovány srážkovou daní. U těchto příjmů nelze uplatnit výdaje paušálem, zde je nutné vždy prokázat skutečné výdaje

4.3.2. Příjmy z kapitálového majetku, z pronájmu a ostatní příjmy v SRN

Příjmy z kapitálového majetku dle §20 EStG jsou podobné jako u nás. Jedná se zejména o dividendy, podíly a jiné výnosy z akcií, výnosy z cenných papírů, výnosy, které jsou spojeny

se zisky kapitálových společností nebo právnických osob. K ostatním příjmů patří také kryté zisky z výnosů. Co se týká možnosti příjmů pro výpočet daňové povinnosti u příjmů z kapitálového majetku, tak je možné odečíst částku 801 € jako náklady na reklamu. Odpočet skutečných nákladů na reklamu je vyloučen. Manželé, kteří zdaňují společně mají možnost paušálu ve výši 1602 €. Paušál se při sdělování příjmů rozdělí na každého z partnerů polovinou. Paušál nebo paušály obou manželů nesmí být vyšší než jsou příjmy z kapitálového majetku. Další skupinou jsou příjmy z pronájmu. Jsou to příjmy podle §21.

Patří sem příjmy:

- z pronájmů a nájmu z nepohyblivých majetků, zvláště z pozemků, budov, částí budov a lodí, které jsou zapsány v registru lodí.
- z pronájmů a nájmu zvláště z pohyblivých firemních majetků
- z pronájmů a nájmu zvláště spisovatelských, uměleckých a autorských práv
- z pronájmů a nájmu z prodeje nájemních úrokových pohledávek

Co se týká možnosti nějakého odpočtu paušální částky, jako např. U příjmů z kapitálového majetku, tak zde zákon žádnou možnost nemá. Není tedy možný odpočet nějaké paušální částky.

Do ostatních příjmů patří všechny ostatní příjmy, které nelze zahrnout do předchozích paragrafů. Příjmy ostatní nalezneme v §22 v německém zákoně o daních z příjmů.

4.3.3. Shrnutí

Obě země mají příjmy z kapitálového majetku, příjmy z nájmu a ostatní příjmy velice podobné. Největší rozdíl u příjmů z kapitálového majetku, kdy na rozdíl od České republiky, kde není zrovna veliká možnost snížení příjmů o výdaje, nabízí možnost poplatníkům snížit si příjmy o tzv. paušální výdaje na reklamu, což vidím, jako výhodu oproti možnostem v České republice. Jinak by se dalo říci, že oba systémy jsou si velice podobné.

5. Povinnost podání daňového přiznání v ČR a SRN

5.1. Povinnost podání daňového přiznání v ČR

Daňové přiznání se podává FÚ v místě trvalého pobytu popř. v místě podnikání. Daňové přiznání se podává na tiskopisu, jehož nedílnou součástí jsou přílohy. Tiskopis je uveden v příloze. U nás je vydáván pro všechny poplatníky jeden tiskopis, daňové přiznání se liší pouze v přílohách. Daňové přiznání je možné u nás podat také elektronicky prostřednictvím aplikace EPO (elektronické podávání písemností) s přístupem na adrese <http://adis.mfcr.cz/adis/jepo>. Řádné daňové přiznání se u nás podává do 31.března následujícího roku. Pokud ale zpracovává daňové přiznání daňový poradce, lhůta pro podání daňového přiznání se prodlužuje do 30.června následujícího roku po ukončení kalendářního roku. Nepodání daňového přiznání včas může mít za následek zvýšení daňové povinnosti až o 10% z vyměřené částky. Termín pro podání daňového přiznání je zároveň datem pro uhrazení daňové povinnosti, kterou si poplatník sám vypočetl. Opravné daňové přiznání může poplatník podat kdykoliv v mezidobí mezi podáním řádného daňového přiznání a uplynutím lhůty pro jeho podání. Dodatečné daňové přiznání je povinen poplatník podat, pokud po uplynutí lhůty pro podání řádného daňového přiznání zjistí, že mu byla vyměřena daň nižší než jaká měla a nebo také v případě, že mu byla vyměřena daň vyšší.

Jsou také fyzické osoby, které nemusejí podávat daňové přiznání. Patří mezi ně poplatníci, kteří měli příjmy, které jsou předmětem daně a u nichž nebyla vybraná srážková daň, jejichž výše nepřesáhla 15000,-Kč. „Dále to jsou poplatníci, kteří mají příjmy ze závislé činnosti a funkčních požitků pouze od jednoho a nebo postupně od více plátců (zaměstnavatelů), u nichž všech podepsal "prohlášení k dani" na příslušné období, zároveň neuplatňoval odečet úroků z hypotečního úvěru a konečně zároveň jeho příjmy z ostatních činností podléhající dani z příjmů fyzických osob (příjmy z podnikání, příjmy z kapitálového majetku, příjmy z pronájmu, ostatní příjmy) vyjma příjmů od daně osvobozených a příjmů, z nichž je daň vybírána zvláštní sazbou, nepřevyšují 6 000 Kč. „⁷

7 Internet Info s.r.o. Měšec.cz [online], Copyright (c) ,1999-2009 ,[cit. 2009-03-27]. Text v češtině. Dostupný z WWW: <<http://www.mesec.cz/texty/podani-danoveho-priznani/> ISSN 1213-4414 . /

Daňové přiznání podává poplatník jako daňový subjekt, nebo jeho zákonný zástupce osoby, která není způsobilá k samostatnému jednání před finančním úřadem a nebo zmocněný zástupce zvolený poplatníkem.

5.2. Povinnost podání daňového přiznání v SRN

V Německu je to o něco složitější. Pro každého zaměstnance je povinnost pro zaměstnavatele vést jeho vlastní podúčet, tzv. Lohnkonto. V tomto Lohnkontu jsou veškeré údaje o zaměstnanci, nutných pro výpočet jeho daňové povinnosti. Například do jaké daňové třídy je nahlášen, zda bude platit Kirchensteuer... . Téměř všechna data se dají vyčíst právě z jeho daňové karty, kterou každý zaměstnanec předloží při nástupu do nového zaměstnání nebo před začátkem každého kalendářního roku.

Po ukončení kalendářního roku, nebo pokud zaměstnanec ukončil pracovní poměr během kalendářního roku se uzavře tzv. Lohnkonto každého zaměstnance a nejpozději do 28.2. následujícího roku se pošle elektronickou poštou přehled o zaplacených srážkách na daňové oddělení. Zaměstnanci vystavíte pouze úředně předepsaný předtisk s údaji. Originální Lohnsteuerkarte zůstane ve firmě. Ta se vrací zaměstnanci pouze tehdy, ukončil-li pracovní poměr během kalendářního roku. Bližší informace ohledně potvrzení se dají nalézt na internetové adrese www.elster-lohn.de

Při krátkodobém zaměstnávání pomocných sil (v Německu tzv. „400-EURO-Jobs“) je možnost upuštění od daňové karty a je možno použít odvod zvláštní daňovou sazbou.

Vybrání a odvedení daně ze mzdy (včetně Solidaritätszuschlag a daně z náboženství) musí být nejpozději do 10 dne následujícího měsíce nahlášeny na finanční úřad a odvedeny. Pokud není vybrána daň vyšší předběžně než 3.000 Euro za kalendářní měsíc, je zde odvodová povinnost ne za kalendářní měsíc, ale v takovém případě je to čtvrtletí. Při velikosti daně nepřesahující ročně 800 Euro, je potom dostačující pouze roční hlášení daně.

V Německu daňové přiznání nedělají zaměstnavatelé, tak jako je to zavedeno u nás. Každá fyzická osoba mající příjem ze závislé činnosti si může daňové přiznání podat sama. Má na to celkem 2 roky od ukončení roku, za který chce podat daňové přiznání. Co se týče podání daňového přiznání u fyzických osob mající příjmy z ostatních kategorií, než již zmíněné příjmy ze závislé činnosti, tak zde je také nutné rozlišit, zda má fyzická osoba daňového

poradce či nikoli, To je obdobné jako u nás. Zde jsou stanoveny 2 termíny podání daňového přiznání. U fyzických osob, které využívají služeb daňového poradce je termín stanoven do 31.12. následujícího roku , jinak musí být daňové přiznání podáno do 30.5. následujícího roku.

5.3. Shrnutí

V České republice stejně jako v Německu mohou fyzické osoby mající příjmy ze závislé činnosti udělat daňové přiznání. Není to povinnost, ale možnost. Na rozdíl od České republiky, ale neexistuje v Německu možnost pro fyzické osoby, že by za ně roční zúčtování dělal jejich zaměstnavatel. V tom má jistě Česká republika velikou přednost, právě proto, že se jedná o velkou skupinu osob mající příjem ze závislé činnosti, a ne každý je schopen si podat daňové přiznání sám. V Německu potom poplatníci využívají služeb firem, které jim za poplatek s okamžitou platností vyplatí hotově daň, která by mohla být vrácena poníženou o procentuální část. Co se týče ostatní skupin, tak také v Německu záleží na tom, zda se podává daňové přiznání za účasti daňového poradce, díky němuž je termín prodloužen. Rozdíl, je ale zásadní v tom, že u nás je možné dílčí daňové základy sečíst, pokud má poplatník příjmy z více skupin, oproti Německu, kde to možné není, protože neexistuje jednotná daň a německý daňový systém je v mnoha případech odlišný od toho našeho.

6. Závěr

Cílem mé práce bylo srovnat systém daně z příjmů u fyzických osob v České republice a v Německu, který je v současné době aktuální. Ukázat jednotlivé složky daně z příjmů, kdy na jedné straně jsou příjmy, ale na druhé straně jsou výdaje na udržení příjmů. Právě tyto výdaje jsem se snažila detailněji popsat, aby si čtenář mohl udělat obrázek nejen o daňovém systému v České republice, ale hlavně, aby mohl porovnat i s jiným systémem.

Přestože každý systém má svá specifika, dle mého názoru jsou si systémy daně z příjmů fyzických osob velice podobné a jsou postaveny na společném základu. K tomu jistě přispívá nejen historie daně z příjmů a její poslání, ale také Evropská Unie.

Největší rozdíly vidím v dani z příjmů ze závislé činnosti. V této oblasti jsou naprosto rozdílné kategorie zdanění. V České republice je snaha o zjednodušení a zavedení jednotné daně, přičemž v Německu je velice členité daňové zatížení plátce daně, které je dané právě rozdělením poplatníků do 6-ti daňových kategorií. Přesto si myslím, že německý, složitější systém více podporuje rodiny s dětmi a samoživitele. V tomto například vidím přednost německého systému před systémem v České republice.

Co se týče ostatních příjmů např. z živností a ostatních činností, tak se domnívám, že systém v obou zemích je také velice podobný. V některých částech, jako jsou výdaje uznatelné, cestovní náhrady, odpisy jsou oba systémy skoro identické. Celkově se domnívám, že systém daně z příjmů fyzických osob je mnohem jednodušší a přehlednější v České republice než systém v Německu.

V obou zemích jsou však zákony velice často novelizovány, a pro běžného uživatele se stávají nepřehlednými a mnohdy i nesrozumitelnými. Je velice obtížné se v obou zákonech orientovat a myslím, že by ještě nebylo zbytečné zamyslet se nad zjednodušením obou zákonů. A nejen nesrozumitelnost s sebou dle mého názoru přináší novelizace, ale také je to otázka financí. Časté novelizace s sebou přináší nutnost nové investice do softwaru, investice do školení a také neustálé vydávání a nakupování nových zákonů a dalších pomůcek.

Budoucnost bude mít jistě snahu sjednocení celého daňového systému v Evropské unii, ale nebude to hned a hlavně to nebude jednoduché. Přesto tak jak se vyvíjejí ostatní oblasti

daňového systému, tak i daň z příjmů fyzických osob půjde směrem jednotného prostředí pro všechny.

Použitá literatura

Klabík, P.: Zákon o daních z příjmů, (9.doplněné vydání).Praha: EURONION Praha 2005.
ISBN 80-7317-404-X

Huwig, J.: Einkommensteuer. Pleban:Merzinger Verlag 2006.ISBN 978-88968-235-2

Bayerisches Staatsministerium der Finanzen, Steuertipps für Existenzgründer, (5. vydání),
CPI books GmbH Muenchen 2006

Pavel,J., Daňový systém ČR, Pardubice: Univerzita Pardubice, 2005

Peková, J., Veřejné finance, úvod do problematiky, Praha: ASPI, a.s., 2005

Kubátová, K., Daňová teorie a politika, Praha: ASPI, a.s., 2006

Vančurová, A., Láchová, L., Daňový systém 2006 aneb učebnice daňového práva, Praha:
1.VOX a.s., 2006

Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů

Časopis Daně a finance. LexisNexis CZ. ISBN 1801-6006

Stránky Ministerstva financí on-line, www.mfcr.cz

Stránky Statistického úřadu on-line, www.szso.cz

Stránky Bundesamtu SRN on-line, www.steuerliches-info-centrum.de

Stránky Arbeitsamtu SRN on-line, www.arbeitskammer.de

Stránky on- line, www.digitalproducts.de

Seznam tabulek a příloh

Tabulka č.1 – Odpisové skupiny v ČR

Tabulka č.2 - Rovnoměrné odpisy v ČR

Tabulka č.3 - Zrychlené odpisy v ČR

Tabulka č.4 - Příklad na rovnoměrné odpisy v Německu

Tabulka č.5 - Degresivní odpisy v Německu

Tabulka č.6 – Přehled vývoje nezdánitelné částky v Německu

Tabulka č.7 - Přehled progresivního zdanění v letech 1998 - 2009 v Německu

Tabulka č.8 - Rozdíl mezi živností a volnou činností v Německu

Schéma č.1 - Rozdělení příjmu pro zdanění v Německu

Příloha č.1 - Lohnsteuerkarte

Příloha č.1 - Lohnsteuerkarte

DATEV		Lohnsteuerbescheinigung		für das Kalenderjahr:		1999		
Pers.-Nr.	Name, Vorname					Geburtsdatum		
7005	Stepanka							
Straße, Hausnummer, Postleitzahl, Wohnort								
Steuerklasse, Zahl der Kinderfreibeträge				Kirchensteuermerkmale		Jahresfreibetrag		
1 --				--		--		
Finanzamt und Finanzamts-Nr.				Stadt/Gemeinde (AGS)				
öhringen 2876				öhringen				
1. Dauer des Dienstverhältnisses	vom		bis		17. Steuerfreier Arbeitslohn nach	Doppelbesteuerungsabkommen	DM	Pf
	05 07		02 09					
2. Zeiträume ohne Anspruch auf Arbeitslohn	Anzahl "U":				18. Steuerfreie Arbeitgeberleistungen für Fahrten zwischen Wohnung und Arbeitsstätte	Auslands-tätigkeitserlaß		
3. Bruttoarbeitslohn einschl. Sachbezüge ohne 9. bis 11.	DM		Pf					
4. Einbehaltene Lohnsteuer von 3.					19. Pauschalbesteuerte Arbeitgeberleistungen für Fahrten zwischen Wohnung und Arbeitsstätte			
5. Einbehaltener Solidaritätszuschlag von 3.								
6. Einbehaltene Kirchensteuer des Arbeitnehmers von 3.	-----		-----		20. Steuerfreie Verpflegungszuschüsse bei Auswärtstätigkeit			
7. Einbehaltene Kirchensteuer des Ehegatten von 3. (nur bei konfessionsverschiedener Ehe)	-----		-----					
8. In 3. enthaltene steuerbegünstigte Versorgungsbezüge					21. Steuerfreie Arbeitgeberleistungen bei doppelter Haushaltsführung			
9. Steuerbegünstigte Versorgungsbezüge für mehrere Kalenderjahre								
10. Arbeitslohn für mehrere Kalenderjahre ohne 9.					22. Steuerfreie Arbeitgeberzuschüsse zur freiwilligen Krankenversicherung und zur Pflegeversicherung			
11. Ermäßigt besteuerte Entschädigungen								
12. Einbehaltene Lohnsteuer von 9. bis 11.					23. Arbeitnehmeranteil am Gesamtsozialversicherungsbeitrag			
13. Einbehaltener Solidaritätszuschlag von 9. bis 11.								
14. Einbehaltene Kirchensteuer des Arbeitnehmers von 9. bis 11.					24. Ausgezahltes Kindergeld			
15. Einbehaltene Kirchensteuer des Ehegatten von 9. bis 11. (nur bei konfessionsverschiedener Ehe)								
16. Kurzarbeitergeld, Winterausfallgeld, Zuschuß z. Mutterschaftsgeld, Verdienstauffüllentgelt (Bundesurlaubsgesetz), Aufstockungsbetrag (Altersteilzeitgesetz)					25. Kalendermonat, für den letztmals Kindergeld gezahlt wurde			
Raum für weitere Daten:								
Anschrift des Arbeitgebers (lohnsteuerliche Betriebsstätte):								
Finanzamt, an das die Lohnsteuer abgeführt wurde (Name und dessen vierstellige Nr.):					öhringen 2876			

FP Form. Nr. LO4501